



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 149. Quas causas requirat resignatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Apostolicis, & q. 390. de Coadjutore Episcopi. Nul-
 lum autem Capitulum, regulariter loquendo, po-
 test sede plenâ recipere resignationes, *Abb. Inn. Pa-
 ris. Pirb.*, quamvis etiam per privilegium vel con-
 suetudinem haberet potestatem destituendi, uti pu-
 rat *Luca*, attamen *Paris. & Pirb.* putant, si haberet
 potestatem instituendi & destituendi, posse etiam
 resignationes recipere. Sede vacante potest Capitu-
 lum recipere resignationes puras beneficiorum spe-
 ctantium ad collationem etiam solius Episcopi, *Pa-
 vin. Sbroz. Coras. Az. Garc. Barb. Castrop.*, par-
 tim contra *Rebuff. Paris. Laym. Pirb.* id admitten-
 tes tantum de beneficiis spectantibus ad simultane-
 am collationem Episcopi & Capituli, & de eis, quæ
 resignantur in pœnam; partim contra *Roffiniac.* &
 alios id absolutè concedentes tantum de resignatis
 permutationis causâ: sed ratio nostra est, quia Ca-
 pitulum succedit Episcopo in omnibus, quæ sunt
 jurisdictionis ordinariæ, saltem necessariæ, nisi ex-
 pressè excipiantur à jure, hæc autem potestas est ju-
 risdictionis ordinariæ & necessariæ, debet enim re-
 signatio facta ex justa causa recipi, nec excipitur à
 jure, ergo. Non videtur tamen Capitulum recipere
 posse resignationes permutationis causâ, nisi eor-
 um beneficiorum, quæ conferre potest saltem cum
 Episcopo, quia cum permutationem comitetur col-
 latio, si hanc non possit facere Capitulum, nec po-
 terit illam. Vide *Leur. q. 391.*

1025 §. XI. Episcopi possunt in omni mense admitte-
 re resignationes, & non obstantibus Concordatis
 conferre beneficia resignata, quæ aliàs sunt suæ col-
 lationis, uti dictum est n. 511.

1026 Q. 149. Quas causas requirat resignatio. R.
 §. I. Quamvis *Engel* dicat hodie consuetudi-
 nem obtinuisse, ut sine causa graviore resignatio-
 nes

mes admittantur, attamen debet adesse justa causa, cum beneficii natura postulet de se perpetuitatem, & illa continua dimissio pariat gravia incommoda, uti rectè Pirh. de renunc. n. 39. Nicol. t. 1. d. 9. §. 6. Si tamen fiant in favorem apud Papam, sufficit voluntas gratificandi resignatario, Corr. Vallens. Leuv. p. 3. q. 399. Et quamvis in supplica ad Papam addi soleat, *ex certis causis animum nostrum moventibus*, tamen non est opus hoc, aut ullam causam allegare apud ipsum, sed solæ resignationes apud Ordinarium dicuntur fieri *ex causa*, debetque exprimi saltem hoc, *ex certis causis*, Corr. Leuv. q. 401. In dubio autem semper præsumitur resignationem esse factam ex justa causa, Butr. Paris. Tond. Corr. Leuv. q. 400., quem vide q. 403. & seqq. de causis resignandi prælaturas.

§. II. Univerſim cenſentur duæ juſtæ cauſæ reſignandi, nempe utilitas Eccleſiæ & ſalus propria: & ſpeciatiſſim ut reſignatio poſſit ab Ordinario admitti, Pius V. in Conſtit. *Quanta Eccleſiæ*, requirit unam ex his cauſis, 1. ſenium, quod an adſit ſufficiens, remittitur prudenti arbitrio Judicis, ſpectatâ perſonarum qualitate & complexione. 2. Incommoda valetudo, ita ut non poſſit præſtare officia. 3. Si ſit corpore impeditus, quominus commodè præſtet officia, uti eſt lunaticus, leproſus &c. 4. Si ſit corpore vitioſus, uti eſt cæcus, ſurdus, mutilatus. 5. Si ſit obnoxius crimini, ob quod privari poſſit. 6. Si ſit in cenſura, à qua facilè abſolvi non poſſit. 7. Si quid advenerit, ob quod impeditur, quominus deſerviat officio, uti ſi ſit dæmoniacoſus, bannitus, irregularis, ſcandalosè vivens. 8. Si habeat plura beneficia, quorum unum ſufficit ad ſuſtentationem. 9. Si obtineat ſecundum beneficium ſufficiens. 10. Si ingrediatur Religionem, ma-

1027

trimonium, militiam; sed beneficium ingressi Religionem non confertur stabiliter ante professionem, ingressuri matrimonium aut militiam potest statim conferri. II. Si ob capitales inimicitias non audeat residere in loco beneficii exigentis residentiam. Addit autem *Pius V.*, si resignare volens sit in Sacris, velitque manere in sæculo, non admittendam resignationem, nisi habeat, unde vivat. Vide *Castrop.* t. 13. d. 6. p. 2. §. I. à n. 4. & *Leur.* q. 412. 413. Ubi autem Constit. illa usu recepta est, si resignatio ab Ordinario admittatur absque ulla ex his causis, est nulla, quia habet decretum irritans, *Parif. Az. Castrop. Pirb. Leur.* q. 415., sed testatur *Zyp.* in analysi h. t. n. 1. non esse ubique usu receptam.

1028 §. III. Justa causa resignandi non est, ut vitetur labor, ut capretur gratia resignatarii &c. *Barb. Leur.* q. 402.; Et si quis resignet beneficium tenuius eo tantum fine, ut obtineat pinguius, peccat secundum *S. Th. Nav. Hurt.*, putatque hoc esse mortale *Cajet.*, si hic finis appetentis non tendat in aliquem alium finem bonum; Vide *Leur.* q. 416. Quod si aliquis resignet hoc beneficium eâ intentione & spe, ut alterum sibi à Superiore conferatur, alias non resignaturus, non est simoniacus, si non intendat obligare Superiorem, *Sot. Valent. Rodrig. Farin.* apud *Dian.* p. 6. t. 7. R. 42. Addit *Valent.* etiam posse prædictam spem verbis aut scripto exprimi apud Superiorem, quia quod licitum est optare, etiam licitum est, per se loquendo, verbis exprimere, *Castrop.* t. 17. d. 3. p. 4. n. 2.

1029 Q. 150. Intra quod tempus Superior admittere aut rejicere debeat resignationem. R. Extra Curiam intra mensem, uti habet Constit. *Greg. XIII. Humano vix iudicio*, alioqui beneficiorum illorum provisio spectat ad Sedem Apostolicam, *Parif. Barb. Chok. Leur.* p. 3. q. 398. Q. 151.